

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Cobzac Elena, Țurcan Anatolie, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului Clineu Spiridon, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Clineu Spiridon XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.03.19 – 18.04.2019 (prima instanță);
2. 18.05.2019 – 02.07.2019 (instanța de apel);
3. 03.09.2019 – 11.02.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași) din 18 aprilie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Clineu Spiridon a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. (b) și art. 266 Cod penal fiindu-i stabilită o pedeapsă:

- pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin.(3) lit. (b) Cod penal sub formă de închisoare pe 4 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 4 ani;

- pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.266 Cod penal sub formă de 1 (un) an închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate pentru concurs de infracțiuni i s-a stabilit lui Clineu Spiridon pedeapsa definitivă sub formă de 4 ani și 6 luni închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat, stabilindu-i inculpatului un termen de probă de 3 ani.

Totodată prin sentință s-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Clineu Spiridon deținând permis de conducere de categoria respectivă, la 25.11.2018 în jurul orei 05:00 se deplasa cu automobilul de model „Nisan Terrano SVE” cu n/î XXX (înregistrat în Irlanda) pe una din străzile s. Țibirica, r-1 Călărași și în zona indicatoarelor 1.34.1 și 1.34.2- curbă deosebit de periculoasă, neadaptând viteza vehiculului la condițiile meteorologice și starea carosabilului care parțial era acoperit cu zăpadă, la indicațiile indicatoarelor menționate, nefiind prudent la situația rutieră apărută, manifestând imprudență infracțională, la tamponat pe pietonul Savciuc Nicolae, care se afla în stare de ebrietate alcoolică. În urma impactului cet. Savciuc Nicolae i-au fost pricinuite vătămări corporale grave, periculoase pentru viață în urma cărora ultimul a decedat.

Prin acțiunile sale Clineu Spiridon a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, adică *„încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana ce conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.”*

1.2. Tot Clineu Spiridon, la 25.11.2018 în jurul orei 05:00 în timp ce se deplasa cu automobilul de model „Nisan Terrano SVE” cu n/î XXX (înregistrat în Irlanda) pe una din străzile s. Țibirica, r-1 Călărași încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 375 din 13.05.2009 a provocat un accident rutier tamponându-l pe cet. Savciuc Nicolae și provocându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață în urma căruia Savciuc Nicolae a decedat. Totodată deși prin încălcarea regulilor de securitate a circulației Clineu Spiridon a comis un accident rutier în urma căruia cet. Savciuc Nicolae i-au fost provocate vătămări corporale grave în urma cărora ultimul a decedat, Clineu Spiridon a părăsit locul accidentului rutier.

Prin acțiunile sale Clineu Spiridon a comis infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal, adică *„părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, dacă aceasta a provocat decesul unei persoane.”*

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Procurorul în Procuratura raionului Călărași, Carp Ion, care a solicitat casarea sentinței în partea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

În susținerea apelului, a invocat că:

- instanța, contrar art. 75 Cod penal, nu a luat în considerare principiile de individualizare a pedepsei, gravitatea faptei, care face parte din categoria infracțiunilor grave, de consecințele survenite, că partea vătămată a decedat în urma accidentului rutier. De asemenea, instanța nu a dat apreciere nici faptului că inculpatul a părăsit locul accidentului rutier, de fapt acesta încălcând flagrant cerințele Regulamentului Circulației Rutiere. în aceste circumstanțe aplicarea față

de inculpat a pedepsei neprivative de libertate contravine prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal, deoarece pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, astfel nu v-a asigura atingerea scopului pedepsei;

- instanța de judecată prin sentința adoptată nu asigură realizarea scopului pedepsei.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2019, s-a admis apelul s-a casat parțial sentința, Clineu Spiridon, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3), lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu ispășirea într-un penitenciar de tip deschis.

Clineu Spiridon, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod procedură penală i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv lui Clineu Spiridon o pedeapsă de 4 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea într-un penitenciar de tip semiînchis.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Clineu Spiridon fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de aceștia, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Clineu Spiridon, instanța de apel a constatat că, în baza probelor administrate de acuzatorul de stat, acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte de către părțile la proces.

Instanța de apel făcând referire și la practica CEDO potrivit căreia, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în

sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate lui Cincu Spiridon instanța de apel ținând cont de argumentele invocate în apelul declarat în coraport cu circumstanțele constatate a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite care este gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat că instanța de fond eronat a reținut că este posibilă corectarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, or doar condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate ar atinge scopul pedepsei penale stabilite în art. 2, 61 Cod penal.

La caz verificând chestiunea individualizării pedepsei penale, în privința inculpatului Cincu Spiridon instanța de apel a specificat faptul că, la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61, 75 Cod penal, eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a reținut că potrivit doctrinei de specialitate, suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanța de judecată prin hotărâre de condamnare, de a se suspenda pe o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Mai mult instanța de apel a ținut să evidențieze faptul că deși la o primă vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, totuși prima instanță urma să efectueze o analiză mult mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care s-ar fi dovedit că comiterea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa și că, pentru îndreptarea lui nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, or doar în aceste cazuri este incident instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

Reieșind din materialele cauzei și conținutul sentinței de condamnare, instanța de apel a conchis că prima instanță contrar art. 75 Cod penal, nu a luat în considerare principiile de individualizare a pedepsei, gravitatea faptei, care face parte din categoria infracțiunilor grave, de consecințele survenite, că partea vătămată a decedat în urma accidentului rutier. De asemenea, instanța nu a dat apreciere nici faptului că inculpatul a părăsit locul accidentului rutier, de fapt acesta încălcând flagrant cerințele Regulamentului Circulației Rutiere. În aceste circumstanțe instanța de apel a concluzionat că aplicarea față de inculpat a pedepsei neprivative de libertate contravine prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal, deoarece pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și de prevenire de comiterea a noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

Subsidiar la cele invocate instanța de apel a considerat că, instanța de fond greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, adoptând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei.

Prin urmare, instanța de apel a evidențiat faptul că, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Astfel, instanța de apel a considerat că modalitatea de executare a pedepsei aplicată în privința inculpatului, nu este echitabilă în raport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile produse și rezonanța socială a acesteia.

Mai mult, instanța de apel a specificat că, așa cum rezultă din textul sentinței instanței de fond, aceasta și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că dânsul se poate corija fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce instanța de apel a apreciat-o ca fiind o concluzie pripită și eronată, care nu poate fi menținută.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului Clineu Spiridon, care a invocat drept temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

Invocând faptul că:

- atât instanța de apel, cât și instanța de fond au dat o apreciere juridică corectă

probelor acumulate în dosar, calificând acțiunile inculpatului conform prevederilor art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal;

- instanța de apel neîntemeiat și declarativ, fără a lua în considerație situația reală, personalitatea inculpatului, starea familiară, etapele de reabilitare și corectitudinea acestuia în societate (anterior nu a fost judecat, în cele întâmplate a fost vinovat și pietonul care fiind în stare de ebrietate alcoolică dormea în stradă), a considerat-o disproporțională și greșit individualizată, motiv din care sentința contestată a fost casată cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță;

- instanța de apel fără a motiva care este necesitatea aplicării unei pedepse reale, a decis izolarea condamnatului interpretând greșit prevederile art. 90 alin.(1) Cod penal, și anume, că instanța de fond nu era în drept să-i suspende condiționat pedeapsa aplicată;

- privațiunea de libertate nu ar putea să contribuie la corectarea unei persoane, care anterior nu a fost judecată, nu și-a creat încă familie, este tânăr fermier care de fapt s-a dedicat creșterii ovinelor, muncind împreună cu părinții.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, invocând faptul că referitor la pedeapsa aplicată instanța de apel a reținut în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța de recurs este în drept să-l admită, să caseze parțial hotărârile judecătorești, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temei pentru declarare a recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, criticând decizia instanțe de apel, sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii

sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, sub aspectul individualizării executării pedepsei și anume în partea motivării instanței de apel privind soluția de admitere a apelului declarat de procuror cu casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Clineu Spiridon, în baza art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și fără ca instanța de apel să țină cont pe deplin de toate circumstanțele cauzei, respectiv greșit a dispus modul de executare a acesteia, motiv din care decizia instanței de apel din 02 iulie 2019, nu poate fi menținută.

Astfel, Colegiul penal lărgit notează că, instanța de apel a apreciat obiectiv cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinat în ședința de judecată, descrise și în decizie (f.d. 193-206), prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Deși corect a adoptat soluția de condamnare a lui Clineu Spiridon, în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare, care a provocat decesul unei persoane, cu stabilirea a unei pedepse echitabile sub formă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani, executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și art. 266 Cod penal după indicii calificativi părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, dacă aceasta a provocat decesul unei persoane cu stabilirea a unei pedepse echitabile sub formă de 1 an închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal i-a stabilit lui Clineu Spiridon o pedeapsă definitivă sub formă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, instanța de apel neîntemeiat și nemotivat a exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința ultimului.

În acest sens, Colegiul penal lărgit stabilește că instanța de apel la adoptarea acestei soluției, nejustificat nu a ținut cont de faptul că inculpatul Clineu Spiridon se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior

nu a fost atras la răspundere penală, ca circumstanță atenuantă – căința sinceră, careva circumstanțe agravante nu au fost constatate, a suportat toate cheltuielile legate de înmormântarea părții vătămate, iar succesorul părții vătămate careva pretenții de ordin material sau moral nu are, precum și că accidentul rutier s-a produs inclusiv și din vina părții vătămate care fiind în stare de ebrietate era culcată pe carosabil, circumstanțe care nu au fost luate la modul convenit în considerație de către instanța de apel la adoptarea soluției de a exclude aplicarea art. 90 Cod penal.

Instanța de recurs ordinar remarcă că decizia instanței de apel nu poate fi menținută, or decizia instanței de apel nu cuprinde nici un motiv care nu ar permite aplicarea art. 90 Cod penal, or o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, în decizie mai fiind greșit indicată lipsa circumstanțelor atenuante (f.d 204) în speța dată.

Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, analizând toate circumstanțele cauzei, este posibil de concluzionat că infracțiunile comise nu reprezintă alt ceva decât un concurs de circumstanțe care au dus la comiterea infracțiunii.

Colegiul penal lărgit consideră necesar să menționeze faptul că, declarațiile inculpatului Clineu Spiridon sunt în coroborare cu declarațiile martorilor Plop Gheorghe (f.d. 47-48), Moisei Maria (f.d. 43), Fărâmbă Carolina (f.d.49-52), Samieev Iscandar (f.d 54), iar ultimul a confirmat că partea vătămată Savciuc Nicolai era în stare de ebrietate, și era culcat pe carosabil, ei fiind convinși că persoana traumată este vie și a luat-o salvarea, au plecat acasă.

Este de notat că în ciuda faptului că inculpatul Clineu Spiridon a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, prezența circumstanțelor atenuante în prezenta speță oferă posibilitatea instanței de recurs să aplice față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal, fără a se interpreta că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică, deoarece procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, presupune examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală și nicidecum nu presupune existența unui cumul de circumstanțe atenuante, astfel acestea urmând a fi apreciate la individualizarea pedepsei și la modul de executare a ei.

Colegiul penal lărgit mai menționează că Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza *Varga și alții v. Ungaria*, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza *Norbert Sikorski v. Polonia*, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza *Kyprianou v. Cipru*, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108). Or,

o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit constată că recursul declarat urmează a fi admis, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2019 în partea ce se referă la individualizarea executării pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Clineu Spiridon.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului Clineu Spiridon, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2019 în cauza penală privindu-l pe **Clineu Spiridon XXX**, în partea ce se referă la individualizarea executării pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită prin decizie sub formă de închisoare se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

În rest se menține decizia atacată.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Cobzac Elena și Toma Nadejda

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală, în cauza penală
privindu-l pe **Clinco Spiridon XXX**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 februarie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului Clinco Spiridon, fiind casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Clinco Spiridon XXX**, în partea ce se referă la individualizarea executării pedepsei, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită prin decizie sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani. În rest a fost menținută decizia.

2. Am semnat cu respect decizia, dar cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursul ordinar declarat de către avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului Clinco Spiridon, urma a fi respins cu menținerea în vigoare a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2019.

Având în vedere materialele cauzei, considerăm corectă soluția instanței de apel, prin care a fost admis apelul, fiind casată parțial sentința, Clinco Spiridon, fiind recunoscut vinovat și condamnat: în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis; în baza art. 266 Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod procedură penală, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv lui Clinco Spiridon pedeapsă de 4 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Or, analizând argumentele invocate în recursul ordinar declarat de către avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului, privind nemotivarea deciziei de excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, considerăm că motivele reflectate în recurs și opinia subiectivă a recurentului asupra modalității de executare a pedepsei stabilite inculpatului nu constituie în acest sens, temei de intervenire în decizia instanței de apel. Mai mult, instanța de apel admițând apelul declarat, și-a motivat soluția detaliat, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată, la caz lipsesc.

În prezenta cauză supusă judecării, se atestă că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, precum celei prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cât și pentru comiterea unei infracțiuni ușoare cu intenție, stipulate la art. 266 Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă pentru concurs de infracțiuni, în corespundere cu art. 84 alin. (1) Cod penal.

Din conținutul părții descriptive a deciziei, la capitolul stabilirii tipului pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61, 75 Cod penal, eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

Studiind minuțios lucrările dosarului, în raport cu concluziile instanței de apel, considerăm, că instanța ierarhic inferioară, la adoptarea soluției în partea stabilirii pedepsei inculpatului, a ținut cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei și corect a conchis de a exclude prevederile art. 90 Cod penal în privința vinovatului.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

În viziunea noastră, instanța de apel a abordat toate condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, astfel în speță nefiind întrunite condițiile ce vizează natura infracțiunii și faptul că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

În susținerea raționamentelor, notăm, că potrivit lucrărilor dosarului, inculpatul, deși a săvârșit o infracțiune din imprudență, adică cea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, această faptă prejudiciabilă a provocat decesul unei persoane, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune gravă, atentând la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, care pe cale de consecință subsidiar a afectat și relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, în urma cărora a survenit decesul pietonului Savciuc Nicole. Mai mult ca atât, în urma accidentului comis, în loc să verifice starea pietonului tamponat și să-i acorde ajutor la necesitate, acesta din urmă a părăsit locul accidentului rutier, până la venirea poliției și ambulanței, săvârșind astfel și o infracțiune cu intenție, prevăzută de art. 266 Cod penal. Prin urmare, se reține, că instanța de apel a ținut cont în măsură deplină de modalitatea comiterii faptelor prejudiciabile și consecințele produse, de către inculpat, ce s-au soldat cu decesul unei persoane și a ținut cont de acțiunile făptuitorului după săvârșirea infracțiunii, adică acesta a părăsit locul accidentului rutier, manifestând astfel indiferență și neglijență, față de sănătatea acestuia.

Totodată, menționăm că, deși la caz a fost reținut faptul că, inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat și faptul că victima era în stare de ebrietate,

aceste circumstanțe au stat și la baza stabilirii pedepsei mai aproape de limita minimă sub formă de închisoare, prevăzută de legea penală, totuși aceste circumstanțe nu sunt incomensurabile, în raport cu urmările prejudiciabile survenite, adică decesul persoanei și modul în care inculpatul a acționat după comiterea accidentului rutier, respectiv aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, nu este proporțională cu faptele prejudiciabile săvârșite.

La fel, stabilim că nu este întemeiată nici critica din recurs, precum că victima era culcată pe carosabil, or din învinuirea adusă lui Clineu S. prin rechizitoriu nu este indicat faptul dat.

Mai mult ca atât, considerăm că normele penale imputate inculpatului, sunt instituite de legislator pentru a fi apărate relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier și sănătatea persoanelor, în contextul în care la moment un număr mare de încălcări a regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către conducătorii autovehiculelor în Republica Moldova duc în cote majore la vătămări corporale și decesuri. Deci, în situația în care în urma săvârșirii infracțiunii de încălcarea a regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpat, cu provocarea decesului unei persoane și ulterioara părăsire a locului accidentului rutier, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în prezenta speță, nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Astfel, constatăm că în speța dată, instanța de apel legal a găsit întemeiate argumentele apelului declarat de procuror și a constatat că, concluzia primei instanțe, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea pedepsei reale cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, ca fiind eronată și neîntemeiată și din care considerente just le-a exclus.

Prin urmare, reținem ca fiind întemeiate concluziile făcute de instanța de apel, precum că anume pedeapsa reală cu închisoare stabilită lui Clineu Spiridon, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, iar pedeapsa aplicată inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de inculpat. Or, se constată evident că pedeapsa privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnațiilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnațiilor, cât și a altor persoane.

Astfel că, careva încălcări pe care le invocă recurentul nu se regăsesc în speța dată, iar la caz nu este identificată vreo eroare gravă de drept, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare

prevăzute de lege, iar argumentele recurentului în ce privește modul de executare a pedepsei sunt neîntemeiate, fără a fi indicate erori de drept concrete, ce ar servi temei de implicare a instanței de recurs în soluția adoptată.

Pentru aceste motive am optat pentru respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Clinu Spiridon XXX**

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda